

Παράκληση

Έχουν περάσει τόσα χρόνια
κι εγώ πάλι εκεί γυρνώ
στις ζωγραφιές στον πίσω τοίχο
σ' ένα σπίτι φωτεινό

Έχουν περάσει τόσες νύχτες
με τα μάτια μου ανοιχτά
να ονειρεύομαι με μνήμες
πως κρατάω δυο παιδιά

Έχουν περάσει τόσες μέρες
που συνεχώς παίζω κρυφτό
έχει περάσει η ζωή μου
μ' αλήθεια πώς να μου το πω;

Κι εκεί στο τέλος της ζωής μου
βλέπω μια καινούρια αρχή
δυο φωτάκια - δυο ματάκια
μου ζεσταίνουν την ψυχή

Κι εκεί στο βάθος της σιωπής μου
μια μελωδία τρυφερή
μια παράκληση μονάχα
μη μου φύγεις ποτέ εσύ